

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nekoliko o „Samojedih“.

Uljudnost je lepa čednost, zlasti za tistega, kdor jo ima. Uljudnost se v socialnem življenju zelo čista, nekaterniki celo trdijo, da je merilo omike. Ako je poslednja trditev le količikaj osnovana, potem nam podajata poslednja uvodna članka v našem klerikalnem glasilu dovolj gradiva, da si moremo napraviti tako merilo, katero pa ne bo posebe laskavo za dotične gospode.

Kakor smo že včeraj povedali, pisali so „Slovenčevi“ uredniki o mladočeskkih kandidatih, da v zbornici niti sedeti ne bodo znali, nam pa so natrosili nekoliko ljubeznivih psolv, ki bi niti Terzitu ne bile v nečast. A lovorike, ki so si jih stekli s predčerašnjim člankom, jim še niso bile dovolj. Včeraj posvetili so nov članek z naslovom „Omikani Samojedih“.

Članek pisan je v tako finem duhu, tako oliskano in dubteče, da je vsekako treba seznaniti čitatelje z njim, kajti škoda bi bila, ko bi taka cvetka zapála pozabljivosti.

Brezimni pisatelj podaja nam v rečenem članku najprej opis Samojedov. To so „ljudje brez vsakeršnega rahlejšega človeškega čuta, topi, bebi, divjaki, ki se v tolpah potikajo od kraja do kraja, napadajo in moré svoje slabše soplemenice ter kot pravi človekojedci povživajo meso umorjenih. Radi tega jih prikladno nazivljajo — Samojede“.

Po tej „prikladni“ karakteristiki pravi sicer pisatelj, da so istiniti Samojedih boljši, kakor si jih je on domišljjal za svoje mladosti, toda:

„Samojede iz naših otroških let, namreč ljudi, ki se popadajo, istinito ali moralno moré eden drugu in neusmiljeno požirajo, najdemo povsod in ne le v Sibiriji“.

Potem pisatelj mej drugim dalje molruje tako:

„In kakor je v vsaki verski družbi takih ljudi, ki se samo o tem žive, da grdiijo, kazé gmotno in npravno uničujejo svoje sovornike, istotako se godi v narodnem oziru. Vsak narod ima svoje

Samojede. Vidimo jih na Francoskem in Španjskem, v Nemcih, Ogrih in Lahih, v zadnjem času pa zlasti pri nas na Kranjskem, kjer so začeli kazati rožičke in biti krog sebe s pestmi in petami. Kozolce prevračajo divjega veselja, da so drugim pokazali surovo svojo moč in terorizovali mirnejše ljudi, kakor petelini na dvorišči bodijo mej jato perjadi, ki se zbira na njihov klic ter premlevajo stare obrabljene, puble fraze, ki diše po česnju, smoli in salu. Tudi v slovenskem maloštevilnem narodu utaborila se je stranka, katero je znesel veter z vseh strani, kakor vrtinec kolobar sredi polja, ki si je postavila za načelo, zvitim in glupim načinom napadati zdravo telo svojega lastnega naroda, slabiti je in uničiti. Za vsako ceno — bodisi tako ali tako — napadati se mora. Mi smo mi, je njihovo géslo, brez nas ni Slovenije, brez nas ni življenja. In če pride tribun, ki razpali to množico z navadnimi „hauerji“, vzdigne ga na rame ter narodu posade na glave. In gorje onemu, ki se drzne ganiti z mezinem ter pokazati nevoljo, da nerad nosi usiljeno mu breme. To so sedaj slovenske razmere. Kdor kriči, ta velja. Take ljudi bi lahko imenovali ali — da govorimo o celoti — taka stranka zasluži ime: Stranka narodnih Samojedov.“

S temi citati bode čitateljem gotovo dovolj. Čitajo se, kakor nekdanji nemškutarski izbruhi po znani aféri na Janjčah in v Vevčah. Človeka kar kurja polt oblije, ko črno na belem bere, kako se na Kranjskem bije s pestmi in petami krog sebe, kako se kaže surova moč, terorizujejo mirnejši ljudje, ko je gorje onemu, ki se drne ganiti z mezinem.

Vse te grehe, vse te ostudnosti pa ima po trditvi „Slovenčevi“ naša stranka na sebi, kajti mi smo „narodni Samojedih“. Na ta nekvalifikovan na pad pač ni boljšega odgovora, nego je znani stih Seume-jev:

„Wir Wilden sind doch bess're Menschen“.

Tridnevna slavnost Vodnikova.

(Konec.)

Ob 5. uri bila je napovedana ljudska veselica na Jami pri Žibertu, na rojstnem domu Vodnikovem. Gorenja Šiška še ni imela toliko obiskovalcev, kakor ta dan, bilo jih je več tisoč in srečen je bil, kdor je ulovil kak sedež ali kako improvizovano mizo.

Brdka gospica Franja Jeras, po domače Zajčeva iz Gorenje Šiške, nagovorila je došle goste z naslednjim govorom:

Visoko cenjeni častilci Valentina Vodnika!

Sto in jednointrideset let je minolo, kar se je rodil mož, kateremu v čast in slavo, danes prvi in najsijajnejši narodni praznik praznujemo. Sveto pismo nam pripoveduje: po stvarjenji je bila zemlja pusta in prazna, samo tema in voda sta jo obdajali toliko časa, da je Bog s svojo vsemogočno besedo „bodi svetloba“ in „naj bodo luči na nebu!“ zemlji podelil sonce, kateri je vir vse gorkote in oživljenja. Kakor je bila precej po stvarjenji na zemlji tema, ravno tako, vladala je tudi pri nas še pred sto in jednointridesetimi leti temna noč v kateri je slovenski narod spal trdno spanje, dokler ni izšlo svitlo sonce, prvi pesnik slovenski Valentin Vodnik, buditelj narodov, ki ga je izbudil iz trdnega spanja.

Hvaležnost je najlepša čednost in hvaležen je narod slovenski svojemu buditelju in vodniku, kar je pokazal s tem, da mu je postavil spomenik v beli Ljubljani, kateri naj priča poznim rodovom, da je hvaležen svojemu buditelju in mojstru pevcev.

Razkrit je kip na onem mestu,
Kjer delal si za narod svoj
Živeč le zanj v ljubezni zvesti
Postavljen je spomenik tvoj

donelo je danes naudušeno iz krepih grl vrlih pevcev pred onim poslopjem, v katerem je on kot učitelj deloval.

In zdaj slavni častilci, dragi nam gostje, potrudili ste se iz bele Ljubljane v sosedno Zgornjo Šiško, k rojstni hiši, kjer je tekla zibelka našega

LISTEK

Pruska gomila pri Brežicah.

Ob Zagrebški cesti 15 minut od Brežic oddaljen stoji mali holmec i ta je gomila 3—4000 ujetih Prusov. Bili so od generala Finka armade v bitki pri Marksenu na Saksonskem ujeti. Od istega oddelka, kateri je bil namenjen v Karlovec, umrlo jih je 1758. l. preko 3000 v Brežkem okraju na rudeči griži, ki je tu onda strašanske žrtve zahtevala.

Tako piše Schmutz p. 600 v Historisch-topographisches Lexicon von Steiermark, Gratz 1822.

Že l. 1875. podal sem se v Brežki mestni urad, ker sem hotel poizvedeti temeljito ves ta dogodjaj, a žal v Brežkem mestnem arhivu nesem našel nikake listine, ki bi navajala ta dogodek, ker je mnogo listin v teku let se pogubilo.

Schmutz tudi ne omenja vira, iz katerega je zajel gori navedeno črtico.

Číslo 3—4000 se mi dozdeva sicer pretirano, a istinito je le, da je ondu pod holmom pokopano číslo pruskih vojakov, ker zato tudi narod ve.

Naj i Tebe, blagi čitatelj moj, seznanim z okolico in mestom jedinim na Slovenskem, kjer preko

3000 nemških bojnikov spi nevzdravno smrtno spanje.

Ako kreneš iz starodavnih Brežic za časa turških bojev in kmetskih puntov silo važnega mesteca po Zagrebški cesti, prideš po ponosnem drevoredu, ki vodi ob vitkeji ograji ličnega grajskega vrta, k nekdanji Brežki marof imenovaneji pristavi, ki je jako slula zbog svoje sirarije in je v lasti Brežke graščine (posestnik grof Attems). Gospodarstvena z mahom poraščena poslopja stoji sedaj zapuščena, prazni hlevi z zapahnenimi dverimi, v katerih je mukalo in bleketalo na stotine dobro rejene živine, in opustošen razrit kameniti spomenik, ki stoji na travniku blizu hlevov posvečen svetemu Wendelinu s čudnim, da šegavim napisom:

„O grosser Wendelinus
Ein reicher Viehspatron,
Wann du beschizen willst,
Kein Vich erkranken kan.“

značijo, da je o času robote cvela tu živinoreja.

Ob robu drevoreda razteza se tja do Zagrebške ceste holmec in uprav ta grič je gomila, o kateri poroča Schmutz. Zelena trata krije sedaj gomilo, a po obdelanem svetu koraka spomladi slovenski ratar, po letu pa se ziblje tu zlato klasje i razlega veselo petje marljivih ženic, a nikdo se več ne spominja umrlih pruskih vojakov, ki daleč

od severne jim rodne zemlje spe lahko spanje smrtno mirno v tujej slovenski zemlji.

Ko sem še dijačil, zahajal sem o počitnicah mnogokrat tu sem na rob drevoreda, legel na pisano trato, ter udal se domišljiji!

Čestokrat sem našel tu pokojnega bolehavega rodoljuba dr. Razlaga, ki je žal tudi že pozabljen, spremljal me je nepozabljivi prijatelj Janko Fric, kojemu se je v trudapolnem življenji mej stotinami želja spolnila le jedina, da mu

„v zemlji domači truplo leži“ —

In tudi sedaj, ko me osoda dovede v domovje, zahajam s srcem pregrešnim na ta kraj. Tu kjer sem toliko sanjari, tu, kjer sem gradil si zlate gradove v oblake, usiljujejo se mi nehoté v spomin brezcvetne mladosti leta. Tu se spominjam prijatelja, spominjam se pozabljenih vojakov, i vsako drevo dozdeva se mi mogočni spomenik.

Mnogokrat je legal mrak na zemljo in stoprav večerno zvonjenje milo ubranih Čatežkih zvonov vzbujalo me je iz domišljije! A kako lepo ti je tudi tu! Proti vzhodu se širi plodovito polje, lepe od rodovitnih njiv obdane vasi leže po tej plani, po kateri bistra Sava tira svoje valove. Onstran Save ob prisojnem griči razprostira se mirno selo Čatež, a v sredini njegoveji na cvetnej ledini beli se prijazna cerkva.

prvega slavca Vodnika, da tudi ta kraj počastite. V imenu svojim in mojih tovaršic kličem vsem društvom in gostom, od blizu in daleč od Mure in Drave, iz bratske Koroške iz sosednega Primorja in od vseh slovenskih in slovanskih krajev „dobro nam došli!“ „Slava Vodnikovim častilcem! Slava!“

Jako umesten bil je g. učitelja Fr. Galéta slavnostni govor, v katerem je z iskrenimi besedami naglašal Vodnikove zasluge. Govor bil je vsprejet z živioklici in splošnim odobravanjem in potem pričela se je prava ljudska veselica, s petjem, sviranjem vojaške godbe in z bazarjem. Brdke Šišenske pevke v narodni noši, s pečo na glavi, so posebno ugajale gostom, ki so se do pozne noči izvrstno zabavali na Vodnikovem rojstvenem domu.

S tem je opis slavnosti končan in preostaja nam samo še, priobčiti dole telegrame, kar se bode zgodilo v prihodnji številki.

O skupnem vzgojnem delovanju domače hiše in šole.

V.

Da zamore ljudska šola doseči kolikor mogoče svoj nameravani smoter, je treba tudi, da kažejo stariši doma zanimanje do tega, kar se otrok v šoli uči.

Če otrok vidi, da se oče, mati brigata za posamezne predmete, v kojih se otrok v šoli vadi, z večjo marljivostjo bode se jih poprijel in uspešnejše bode mogel ravnati učitelj z njim. Kako lepa prilika se ponuja starišem zvečer, osobito v zimskem času, ker je navada, da takoj, ko postane mrachno, še ne prižgo luči, da povprašajo svojega šolo obiskajočega dečka ali deklico po tem ali onem, kaj se v šoli godi. Prvokrat seveda ne bodo mnogo od otroka zvedeli, a prepričali se bodo, da bode začel isti kasneje brez njihovega prigovarjanja o šoli in predmetih ter sploh o šolskem življenju to in ono pripovedovati.

Važen je tudi trenutek, v katerem pride otrok s pismeno sodbo o njegovih pritrudih, marljivosti in zadržanju iz šole domov pride, t. j. kadar prinese šolsko naznanilo. Od tega, kar porečejo stariši šolskemu naznanilu, zavisto je čisto vse veselje do učenja, tedaj ves nadaljni uspeh pri učenju otroka.

Nekateri stariši podpišejo naznanilo in še niti ne pogledajo kaj je v njem napisano. Otroci teh starišev si gotovo ne bodo prizadevali v šolskih predmetih napredovati, saj vedo, da je starišem vse jedno, imajo li dobre ali slabe rede v šolskem naznanilu.

Prav hvalevredno je ravnanje tistih roditeljev, ki otroka takrat, ko prinese šolsko spričevalo spodbujajo k marljivosti in vztrajnosti ter mu obljubijo morebiti tudi kakšno darilo, če si do prihodnje razdelitve svoje naznanilo izboljša.

Zanimanje do šolskega delovanja kažejo stariši tudi s tem, da povprašajo včasih svojega otroka po pismenih nalogah, katere učitelj v šoli otrokom na dom daje. Pa ne samo, da po nalogi povprašajo, ampak tudi potem pogledajo, če jo je otrok izvršil. Zelo umestno je, naloge, koje so slabo in površno izdelane, še enkrat pisati dati.

Res, da je to skoro nekoliko preveč zahtevano, a stariši naj pomislijo, da če tudi olajšajo na tak način zelo učiteljev trud, vendar mnogo več v prid in korist svojih otrok store, nego pa v hasek učitelja.

VI.

Konečno še jedno željo in sicer to-le:

Stariši naj stopijo večkrat k učitelju povprašat, kako je z njihovim otrokom, posebno pa ga naj pri prvem dohodu otroka v šolo ter sploh začetka vsakega šolskega leta opozorijo na mogoče posebnosti, pogreške telesne ali duševne ter na svojstva otrokova v obče.

Niti dve človeški naravi nista jednaki. Tisočero kombinirani so dari in zmožnosti otroka; vsak ima druge strani, kojih se je učitelju pri vzgoji lotiti, če hoče z njim napredovati. To posebnost otroka in človeka sploh imenujemo njegovo individualnost.

Učitelj ne more z vsemi otroki jednako ravnati; pri enem stori oster pogled več kot pri drugem kaka večja kazen, recimo zadržanje po šoli.

Učitelju se treba tedaj pri njegovem delovanju ozirati na individualnost učenca. To pa mora pri vsakem prej dobro poznati, je na tanko in več časa studirati.

Kdo pa pozna bistvo otroka bolje nego njegovi stariši?

Miglajji in poročila, katere učitelji od starišev v tej zadevi dobe, so jim dobro došli in dragoceni doneski k spoznavi gojenca. Nasprotno je pa tudi za stariše dobro vedeti, kako napreduje in se obnaša njih otrok v šoli in kako naj ravnajo z njim doma, da bode v pouku bolje napredoval.

Ne misli, da s takim povpraševanjem po svojem otroku, učitelja samo nadleguješ, nikakor ne temveč še vesel te je učitelj, če je le količkaj izveden mož, kajti mnogo, mnogo ti ima povedati.

Vse to pa, kar sem na dolgo in obširno razkladal, združim kot ponovitev v ta-le kratka pravila:

Vzajemno delovanje domače hiše in šole je prvi in glavni pogoj dobre izreje otrok.

Da pa se to doseže, je treba, da stariši

1. svoje otroke kolikor mogoče dobro za šolo pripravijo in v njih vzbudijo veselje do šole;
2. da otroke pridno in redno v šolo pošiljajo;
3. da govore v navzočnosti otrok o šoli in njenih organih vedno lepo in spoštljivo;
4. da se zanimajo za to, kar se otroci v šoli uče;
6. da povprašajo pri učiteljih večkrat po svojih otrocih.

S temi pravili in s pristržno željo, da bi se stariši pri vzgoji svojih otrok vsaj nekoliko po njih ravnati hoteli, končam te svoje skromne vrstice ter še dostavljam:

Delujmo skupno, trudimo se skupno, da bomo vzgojili iz naše mladeži pobožne kristijane ter dobre državljane, ter da bomo mogli z mirno vestjo reči:

Mladina, ti si naše veselje, naš ponos, mladina, ti si v resnici up in nada boljše bodočnosti!

Anton Kosi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. julija.

Deželni zbori baje letos začno zborovati dne 9. septembra. Politični svet je letos posebno radoveden, kako bode zborovanje češkega deželnega zbora. Mladočehi bodo gotovo porabili svoj ugodnejši položaj. V nekaterih deželnih zborih bodo klerikalci skusili sprožiti šolsko vprašanje. Posebne uspeha pa najbrž nima pričakovati.

Ban **hrvatski** vrnil se je z inspekcijskega potovanja v Karlovci. Časopisi, kateri zobjajo oves iz vladnih jasl obširno opisujejo, s kako naidušenostjo so v tem kraju, kjer je pred dvema leti vse bilo starčevičevskega mišljenja, prebivalci vsprejeli bana. Seveda je pred vsem dobro, da se posluša tudi nasprotni glas, tako tudi tukaj. Opozicijski listi so dobili poročila iz Karlovca, da se je neumornemu delovanju vsega „oficijalnega aparata“ res posrečilo banu privedi lep vsprejem. Prezgodaj se pa vesele oficijozni trdeč, da je s tem že pala trdnjava opozicije. Karlovec je pri vsakej priliki pokazal, da se drži zgodovinskih tradicij in visoko ceni narodno misel. O tem pa aranžeri sami ne goje nikacih iluzij. Nasprotnih demonstracij res v Karlovci ni bilo, ker meščanstvo že samo ve, kaj je dolžno zastopniku cesarja, če bi ga tudi ne bili na to opozarjali debelo tiskani oklici gospoda župana. Vsprejem veljal je le zastopniku in kr. apostoljskega velečastva, ne pa banovej osobi samej. Vender se je marsikaj videlo, kar ni kazalo baš posebnega naidušenja. Pri prihodu je župan vsprejel bana le s štirimi občinskimi svetovalci. Mnogobrojnejše so bili zastopniki pravoslavne cerkvene občine. Ob ulicah, po katerih je bil sprejeto, je mladina raznih šol delala špalir. V sprejodu je pa manjkalo dvanajst Karlovških cehov z zastavami, če tudi so bili navedeni v programu. Le malo hiš je bilo olepšanih, na ulicah je bilo manj ljudij nego po navadi. Na magistratu je ban vsprejel deputacije in se je pri tej priliki govorilo o zaželenem zjedinenju mesta z Banjo in o nadah na prihodnost. Posebno laskavo za bana, pač ni, da se je o sedanjosti le malo govorilo. Ban je ogledal cerkve, in mlin Pera Slepčevića, kjer se je tako dolgo zamudil, da ni mogel ogledati gradjanske bolnice. Banket, ki je bil v hotelu „Mesto Reka“ je dalje trajal, nego je bilo določeno v programu in je zaradi tega ban pozneje odpotoval. Sploh se je pa videlo, da o kakem naidušenju ni govora, da je vse bilo nekako umetno prirejeno in prisiljeno. Ban sam je pač videl, da še ni pridobil src Karlovčanov.

Vnanje države.

V **Srbiji** se močno širijo roparstva. Zares strašne stvari vedo povedati razni listi. Mi vemo, da so take vesti navadno nekoliko pretirane, a nekoliko resnice pa mora biti v tem, ker tudi srbski listi tega ne zanikavajo. „Srbska Nezavisnost“ organ liberalcev vsa ropanja, umore in požiganja podtika radikalcem in prinaša o njih obširna poročila v posebnej rubriki. Drugi srbski listi pa pišejo, da ropajo največ odpuščeni policaji in žandarmi, katere je bila nastavila naprednjaška vlada, sedanja pa odpuстила zaradi nesposobnosti.

Rusko vojno ministerstvo se je odločilo, da se za vojsko omislijo repetirke z malim kalibrom. Teh novih pušk bode se nekaj izdelalo v ruskih, nekaj v francoskih tovarnah.

Zbornica francoska vsprejela je ves **francoski** vojaški zakon po željah levice. Skrajna leвица se je tako dolgo upirala novemu vojaškemu zakonu, dokler

Dalje v prilogi.

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš - Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

X.

(Dalje.)

Zaspala sem, mamica!“

„Moraš se premagati dete! Zaspala bi v urokih in potem bilo bi zlo.“

Mati bi bila takoj povedala primer, kako je enkrat za mladih let sama zaspala v urokih in kako je potem težko, grozno težko stokala, kako so ji prorokovali le še jeden dan... Najedenkrat odprle so se sobine dveri in v sobo je stopila starka.

„Pozdravljeni, Skúrka, pozdravljeni! Sedite semkaj-le!“

„Hvala mati! Bog blagoslovi! Vsaj ni Světlúška bolna?“

„Nekje dobila je uroke, veste one hude!“

„Uroke — uroke in še hude.“

Stara žena zmajevala je resno z glavo, da so se ji majali končki rudeče, okrog glave zavezane rute.

„Bomo videli. Takoj ne bo več urokov. Poznomo jih dve vrsti. Jedna prihaja v oči, v ušesa,

v glavo in potem v vse telo. Tej vrsti urokov je pomoči, jaz vsaj pomogla sem vselej. Druga vrsta pa prihaja do srca in tej zlata mamka, je le jedna pomoč.“

Skúrka nalila je v medno kupo vode, v njo nasula je nekaj, potem nad njo govorila in nad vsem naredila tri velike križe. Seljakinja ni niti dihala, Světlúški pa je bilo, kakor da bi dobivala mrzlico. Kedarkoli se je sestala s to ženo, nikdar jej ni bilo dobro...

„Zdi se mi, da so to druge vrste uroki, mamka!“

Skúrka stopila je k devotki in segla ji proti glavi, a Světlúška so je ognila in jedva, da ni vskriknila.

„Glej, glej! Boji se stare roke: — Res, da ni več gladka, a nekaj je bila“, opomnila je Skúrka, a ni se več smejala. Rekla je s tako jezljivim, skoro siččim glasom, da je kmetica že obžalovala, ker jo je klicala v hišo.

„Tu že nemam ničesar delati! Ako bi me potrebovali, le pokličite me in jaz pridem, če treba, o polnoči. Mej tem bodite zdravi, ti golobica, pa ne letaj v gozdove, v njih so kragulji, v njih so jastrebi, krokarji, same ujede... Moram še h Kočarkovim.“

Nad vasjo dviga se temno gorovje na skrili pa mu žedi otožna cerkvica svetega Vida. Osamljena je, pozabljena skoro, i često dejal sem, ko mi je na njo strmilo oko:

„Zakaj si zapuščena
Na gori cerkvica?
Zakaj te mah obrašča
I zvon glasu ne da?“

Oj kolikokrat sem jo mahnil s prijatelji, a še pogostejše sam, tam po senčnatem gaju mimo dr. Razlaga vinograda k temu milemu, tihemu svetišču, ter s potoma mrmljal Heinejeve prekrasne granese:

„Es treibt mich ein dunkles Sehnen
Hinauf zur Waldeshöh;
Dort löst sich auf in Thränen
Mein übergrösses Weh!“

Tu gori podaje se očaranemu očesu prekrasen razgled.

Proti vzhodu na meji štajersko-hrvatske dviga se lična v gotiškem slogu zidana Dobavska cerkev, ako se obrneš proti severu zagledaš Artičko - Sromeljske vinske gorice, po katerih so posuti vinski hramovi. Ako slučajno prideš kdaj v ta kraj, potruži se iti, blagi čitatelj, ter obišči zapuščeno cerkvico svetega Vida, ne bode ti žal, strmel bodeš kako lepa, kako krasna je Savska ravan slovenske zemlje.

F—n K—č.

ni dobila odločnih zagotovil, da se bode novačenje razširilo tudi na semenišnike. Nikakor ni hotela privoliti, da bi bodoči duhovniki morali biti prosti vojaščini, dokler so mladi. Sklicevali so se na to, da je dober vojak lahko še dober duhovnik, kar se je videlo na Piji IX.

Bruseljska „Indépendance Belge“ je izvedela, da se je grof Andrassy proti neke visoke osebi kaj neugodno izrazil o položaji. Rekel je, da bi bilo mogoče sporazumjenje z Rusijo, če bi bila politika grofa Kalnokyja jasnejša in bi se vedelo, kaj hoče. Sedaj se pa Rusija ne more sporazumeti z Avstrijo, ker avstrijskih namenov ne pozna. Kalnoky-jeva politika bode pa vsekako privedla do vojne zaradi upliva v orijentu. To želi Bismarck, ker bodo Nemci lahko podavili Francoze, ko se bodo bojevali Avstriji in Rusi.

Pariški dopisnik „Kreutzzeitunge“ je našel uzrok, zakaj Anglija in Rusija nista prijazni Nemčiji. Temu so uzrok ženske. Ruska carica in soproga angleškega prestolonaslednika sta Danki in svoje soproge hujskata proti Nemčiji. Car pa še vedno omahuje, kajti Nemčije se boji in Francozom prav ne zaupa. Kaj posebnega dopisnik ni izumil, le to ni prav verjetno, da bi se Rusi bolj bali Nemcev, nego pa Nemci Rusov.

V Belgiji boče nova kazenska pravda, ki utegne škodovati sedanji vladi. Znano je, da se je v pravdi proti anarhistom pokazalo, da je vlada po vohunih in ščovalcih delavcev šuntala k zlodejstvom. Glavni agent vlade je bil nek Pourbaix. Sedaj se je proti temu poštenjaku začela sodnja preiskava, ki je pokazala, da je bil načelnik posebne policijske službe, ki ni spadala pod javno policijo. Državno pravdnštvo ga toži, da je z govori zapeljal delavce k zločinom, da je pomagal z dinamitom razruševati poslopja, da je priporočal delavcem, da naj z dinamitom razstrelé tovarne in da je že tri leta imel in razpošiljal razna razstrelila in morilna orodja.

Dopisi.

Iz Kranja 9. julija. [Izv. dopis.] Volitve so pri kraji. — Splošnim zanimanjem čitali smo tudi mi v raznih časnikih dopise gledé volitev ter pozdravljali splošno zanimanje za kandidate od centralnega volilnega odbora v Ljubljani priporočane. — Presenečila nas je vender-le vest iz Ljubljane, da obče spoštovani dr. Bleiweis-Trsteniški, sin očeta slov. naroda, ni prodrl. Kaj takega mi nismo pričakovali. — Bog vedi, kak duh nudajal je takrat volilce, da so se toliko spozabili ter volili po časnikih ne zelo priporočevalno opisano osebo. — No v Kranju smo pokazali, bodi-si, kar se tiče volitve v kmetskih občinah bodi-si one v mestu, da nismo — kar bi dejal neki tukajšnji gospod — mutce. — Akopram se je na tihem nasproti agitovalo in je agitacija še le ponehala, ko so videli, da je vse zaman, akoravno se je delalo na to, da bode kar najmanj mogoče volilnih mož prisotnih na volišči, vender se je vkljub vsemu temu zbralo na dan volitve 85 zavednih mož, ki so volili takorekoč enoglasno g. dr. Tavčarja. — Vanj stavili so zbrani volilci zaupanje, prepričani, da bode z vsem naporom delal v korist našemu mestu. Njegovi izvolitvi, njemu na čast pokali so popoldne na dveh krajih topiči, v veselje zavednim volilcem, v nepopisno — radost (?) — tihim agitatorjem.

Naše mesto ima jako lepo lego in to mora mi priznavati vsak. Obe strani mesta obdajata vodi, Sava in Kokra. Žeje torej nam ne bode poginiti,

„Počakajte malo!“ Majka je odšla in prinesla nekaj v naročji.

„Tu imate, Skúrka!“

„Vesela bi bila, mamka, da bi pomogla. Poplačaj in povrni vam Bog!“

Skúrka nesla je od sodnikovih dobro četrt krljev.

„Že nekaterikrat sem ti rekel, da ne puščaj te klepetulje niti čez prag naše hiše. Brez uzroka te potem povsod opravlja. Ali se ne spominjaš več dogodka s kravami? Od onega časa je niti videti ne morem.“

Sodnik Květ premeril je nekočkrat sobo in pljunil. Pred leti zbolele so jim krave od najmlajše telice do najstarejše sivke. Poklicali so Skúrko. Skúrka prišla je s celo bisago korenin. Razdelila jih je na toliko delov, kolikor je bilo krav. Vsako pest jih je pokropila z blagoslovljeno vodo, prekrižala jih nekočkrat in razdelila pravično vsem od najmlajše telice do jednoroge sivke. A kravam ni pomagla. Poginile so razven treh vse, ko pa so jo potem ljudje vprašali, kaka živinska bolezen je to, nasmejala se je po svoji stari navadi in rekla zbadljivo: „Lakota“. A lagala je v oči, ker pri sodniku

dasi tudi se pripeti mnogokrat, da se moreta samo dva, včasih le jeden vodnjak rabiti. — No to še za nas potrpežljive Kranjce ni tako hudo, a pridimo na drug predmet.

Vročje je, pravijo, da je 25° v senci, ohladil bi se rad. Odgovor bodeš dobil: Idi se kopat na prosto; ali ne veš, da toplice za Kranj so še-le v Parizu naročene in rabijo, ko bodo dodelane, 999 let, da dospó semkaj. — Blaženi Kranjci, rekel bodeš, dragi bralec, ko bereš te vrstice; toliko vode imate, pa še lastnih toplic ne. No pa, vsaj toplice na papirji so tudi nekaj vredne, kdor se želi kopati, naj gre na Bled ali pa v Loko, kaj ne da, tako porečete Vi, mestni očetje. — Pratika kaže „jasno“, — nebo je pooblačeno. — Idi po mestnem trgu, a ne pozabi svetilnice seboj vzeti, ker ne vidiš pet korakov predse; Vprašaj, kaj to pomeni?

Odgovorilo se ti bode: Kar „Pratika“ pové, to je pribito in tega načela držali so se vedno naši predniki, posnemati v vsem jih moramo tudi mi. Kaj pa z redom v našem mestu?

Za vsakim oglom, da še celo na glavnem trgu vidiš lahko, malo da ne vsaki dan, otroke, ki igrajo za denar ter pušijo smodčice. Redar naš, saj imamo samo jednega, drugi ima večidel cel dan metlo v rokah, se ne zmeni za take stvari, to mu je deveta briga. — Zasluga njegova za mesto je posebno ta, da prerad poseda po krčmah ter tako vsaj krčmarje nekoliko okoristi; ako nastane po noči kak tepež, se, ako le mogoče, odstrani, pobere pete ter skrije za kak vogal.

Iz Kranja 10. julija. [Izv. dopis.] Deželno-zborska volitev, ki se je ravnokar zvršila pri nas, bila je prevažnega pomena za naše mesto, ne le zaradi tega, ker smo po njej pridobili si izvrstnega nadarjenega poslanca dr. Tavčarja, ki bo našemu mestu gotovo pri vsaki priliki posvetil izborne svoje duševne vrline, ampak važna tudi zaradi tega, ker smo imeli priliko, prav globoko v srce pogledati nekaterim našim gospodom, ob enem pa tudi opazovati posebno zavednost in samostojnost tistih volilcev, ki so pri volitvi svoj glas oddali za dr. Tavčarja.

Dosedaj bili so nekateri naši gospodje navaženi, da so pri vsaki važnejši priliki oblastno izdajali ljudstvu parolo po svoji volji ter zahtevali točno nje izvršitev. Toda pri tej volitvi jim je pa grozno spodletelo, in zakaj? — Ker se neso vèdli nepristranski in pravično, in ker so javno mnenje hoteli konfiskovati iz osebnih ozirov. Zaradi osobne merznje, ki so jo izza starih časov imeli zoper dr. Tavčarja, ščuvali so volilce zoper njega, ter agitovali za nasprotno kandidate smešnega spomina. In ko so spoznali, da s temi kandidati ni upati zmage, popustili so mandat gospodu okrajnemu glavarju, dobro vedoč, da bi bil on zbog svoje priljubljenosti jedini resni nasprotni kandidat. To pa ni storila, kakor je „Narod“ napačno poročal, nemška stranka, ampak to so storili naši možje, zaslepljeni po svoji strasti zoper dr. Tavčarja. In ko je gospod glavar odklonil mandat, bili so po polnoma poraženi, delali so sicer še na to, da bi se volilci ne udeležili volitve, pa tudi tega neso dosegli, kajti udeležba bila je živahna in enoglasno volil se je dr. Tavčar.

Květ živel je vedno dobro tudi nima stvar. In zato je sodnik ni mogel trpeti.

„Dekletu prišlo je tako nanagloma slabo, da si niti sveta nistem vedela.“

„To je od megel, prespala bo.“

„Bog daj, da bi bilo tako,“ vzdihnila je mati „A srečala je Ouřadovega in govorila ž njim.“

Sodnik Květ je naglo obstal. „Da je ž njim govorila?“ In pri tem uprl je ostro oči v ženo. „Kdo pa ti je to povedal?“

„Rekla mi je sama.“

Sodnik je zmajal nekočkrat z glavo in sede za mizo. V sobi nastala je grobna tišina, kakor bi se bil čas v istini v svojem večnem teku ustavil. Mati sedela je na klopi pri peči, luč na onjšči pa je dogorevala.

Pri sodnikovih danes ni nihče čital iz knjig, katere je zadnjič prinesel Refunda, in bile so vender tako zanimive, da bi jih bili drugikrat poslušali do belega jutra. Ljubeznivo čitateljico je danes bolela glava, sodniku zavijalo se je globoko čelo v mrak, majka pa je šla mej tem ven, odprla je z lahka dveri v izbico in poslušala, če deklica spi. Světluška je spala, a dihala je hitro, kakor kedar se kdo speha. (Dalje prih.)

Mislím, da so se žalostni ti agitatorji pri tej volitvi do dobrega prepričali, da volilci našega mesta neso slepo orodje v njihovih rokah ali pa glasovalen stroj brez lastnega preudarka, ampak uverili so se lahko, da so naši volilci pametni, samostojni in zavedni možje, ki so z bistrim očesom spoznali škodljivi upliv tistih mož, kateri so želeli in delali na to, da bi v javnih zadevah odločevali osobni oziri in osobne strasti. Volilci pokazali so svojo zrelost v političnih stvareh, oni so mirno in brez predsodkov preudarjali položaj in so prišli do zaključka, da je treba voliti tistega kandidata, ki v sebi združuje najboljše sposobnosti za deželnozbornski mandat. Volili so po dobrem svojem prepričanju, in stali so za to svoje prepričanje neomahljivi kakor skala v razburjenem morji, ob kateri so se razbijali sovražni valovi. Volilci pokazali so tako samostojnost in značajnost, da je vse časti vredna. Slava torej zavednim volilcem!

Glasbena Matica.

V torek dne 9. t. m. zaključila je „Glasbena Matica“ šolsko leto 1888/9. Povoljni uspehi javnih izpitov, vršivših se dne 5., 6. 8. in 9. julija zvečer od 1/2 6. do 8. ure bili so pač dokaz, kako dovezetna je naša mladež za divno glasbeno umetnost in kako vrlo napreduje „Matičina glasbena“ šola.

Izpiti raztezali so se na vse stroke glasbenega pouka. Ni nam naloga, ocenjevati vseh posamnih točkov obširnega zanimivega vsprejema, a konstatujemo z veseljem, da so vsi gojenci dane jim naloge prav dobro in deloma izvrstno pogodili. Posebno dobro uspevala je goslarska šola, katerej je učitelj g. Mozer udihnil tako rekoč novo življenje. A tudi ostalo učiteljsko osebje bilo je svoje težavni nalogi popolnoma kos, in zahvala, katero mu je izrekel gospod predsednik Fran Ravnikar v svojem nagovoru, bila je istinito zaslužena. Uveselilo nas je tudi lepo in dostojno vedenje gojencev mej izpiti, kar nam je zopet dokaz, da je vodstvo šole v pravih rokah.

1. V igri na klavirji odlikovali so se: E. Sittig in M. Šuman (učiteljica gospica Bogomila Šuman); Gecelj, Jamšek, Meden (učitelj g. vodja Gerbič); Bučar, Čelešnik, Daneš, sestra Lukman, Milčinski, sestra Moos, Pfeifer, Prelesnik, V. Ravnikar, Sark, Seliškar, Tomc in Zevnik (učitelj gosp. Julij vit. Janušovsky).

2. V igri na goslih: Pertl in Gabrijel (učitelj gosp. Moser).

3. V igri na trobilih: Kos in Theuerschub, (učitelj g. St'aral).

4. V solo-petji: Bučar Fran, Bučar Terezija in L. Verhuc. Osobito ugajala sta nam slednjič imenovane gojenke nenavadno čvrsti glas in čista intonacija.

Tudi odgovori iz teorijskega in harmonijskega pouka bili so dovoljni; v harmoniji pokazala se je posebno uvežbana gojenka Milčinski.

Zborno petje (mešan, ženski in moški zbor) obsežalo je tri točke, ki so se jako krepko in precizno izvedle.

Konečno zadonela je iz stoterih grl „cesarska pesem“, katero je zbrano občinstvo stoje poslušalo. Naudušeni „živio“ sledil je zadnjim akordom mogočne avstrijske himne.

Potem ogovori g. prvosednik Fr. Ravnikar vso navzočo mladež ter se toplo zahvaljuje gosp. profesorju Franu Gerbiču na trudapolnem in vzglednem vodstvu šole in tudi ostalemu učiteljskemu osebju, spodbujajoč je zajedno, da naj na dalje ustraja v napornem delovanju za blaginjo nežne mladine, zadnjo opominjajoč k marljivemu negovanju glasbene umetnosti.

In tako je „Glasbene Matice“ odbor završil 8. leto svojega delovanja.

Krepki sadovi, ki so se pokazali pri javnih izpiti, so nam porok, da bode „Matičin“ odbor svojo težavno nalogo tudi v bodoče častno rešil.

Rojaki! podvizajte se torej pristopati h „Glasbeni Matici“, ki s svojo izvrstno uspevajočo glasbeno šolo tako blažilno upliva na нравno vzgojo naše nežne mladine, in podpirajte jo gmotno, da jej bode možno svoje delovanje vedno bolj razširjati v korist vsega naroda slovenskega.

Domače stvari.

— (Zahvali slovenskim državnim poslancom) pridružile so se podružnice v Zilski Bistrici, Tolstem Vrhu, Škocijanu, v Črni in krajni šolski svet v Vogrčah.

— (V veleposestvu na Kranjskem) izvoljeni so danes: Ervin grof Auersperg, Leopold baron Liechtenberg, Karl Lukmann, Josip baron Schwegel, Beno baron Taufferer, Oton baron Apfalter, Lev grof Auersperg, Friderik baron Rechbach, Alfons baron Wurzbach, Adolf dr. Schaffer.

— (Imenovanje.) Gospod Fran Gogala, naš rojak in računski revident, imenovan je računskim svetnikom pri strokovnem računskem oddelku finančnega ministerstva na Dunaji.

— (Gospod Josip Žužek,) c. kr. stavbeni pristav v Rudolfovem, pristopil je podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji kot podpornik s 5 gld. Blagumu rodoljubi bodi srčna zahvala i ker je iz Rudolfovega on prvi podpornik imenovanemu društvu, naj bi ga posnemali tudi drugi rodoljubi dolenski.

— (Na gimnaziji v Mariboru) prične se jutri upisovanje v prvi razred in oziroma v slovenski oddelek, ki začne z novim šolskim letom.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo XXVII. sejo dne 10. julija. — Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Ivan Hribar, Matej Močnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. J. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Anton Žlogar (tajnik). — Od nadzorništva: Oroslov Dolenc, dr. Fr. Papež. — Tajnik in blagajnik naznanjata, kako sta izvršila sklepe od zadnje seje. Naprošeni učni pomočki in knjige so bili poslani na dotične kraje.

— K sklepni skušnji v društvenem zavodu pri sv. Jakobu v Trstu se poda vodstveni ud Ivan Hribar, ki tedaj tudi konečno uravna ondotne šolske zadeve.

— Vsled predloga „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ glede „knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“ se sklene, da se vodstvo s posebno okrožnico zglašuje pri vseh podružnicah, ki naj blagovole pospeševati razpečevanje družbenih spisov. — Letošnja velika skupščina bode na Bledu dne 8. avgusta, da si pri tej priliki stranski rodoljubi lahko ogledajo naš divni Bled. — Odbornik I. Hribar poroča o otroškem zabavišču v Pevmi in Podgori pri Gorici, katere je z načelnikom Goriške podružnice prof. Spinčičem obiskal ter se prepričal o lepem napredku v teh zavodih. — Istotako poroča o ustanovnem zboru podružnice Črno na Koroškem, ki obeta lepega uspeha. — Ker je neumorni odbornik I. Hribar kakor prej tudi zdaj potoval ob lastnih stroških, izreče mu vodstvo soglasno zahvalo, kar se ubeleži v sejni zapisnik. — Vse one podružnice, ki še niso poslale letnih prispevkov ali naznanile svojih načelnikov in zastopnikov za glavno skupščino, s tem uljudno prosimo, naj blagovole, čim prej mogoče, to storiti, da se prevzamejo potrebni podatki za glavni izkaz.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) opozarja sl. načelnikstva vseh slovenskih ljudskih šol v vseh pokrajinah našega cesarstva, kjer se čuje naš glas, naj bi blagovoljno hotela kupovati pri njej ali po njenih podružnicah ali knjižnični I. zvezek „Franc Jožef I.“ (15 kr.) ali pa II. zvezek „Rudolf Habsburški“ (20 kr.) Tudi III. zvezek „Valentin Vodnik“ (15 kr.) ima družba še mnogo na razpolaganje. Uzrok, da opozarjamo tega nam je dvojen: visoka oblastva so namreč priporočala naš I. in II. zvezek kot posebno primerna šolski mladini in pa pomisli naj slovenski narod tega, da mora družba svoje stare knjižice prodati, če hoče novih tiskati. — V6 naj pa v naprej slovensko ljudstvo, da koj ko se poravnaja tiskovni troški, poroma IV. zvezek: Hubadovi „Slovenski Junaki“ v naše pokrajine. Kaj podobnega pa ne vemo, če se je še poslalo mej slovenski svet.

— (Učiteljska konferencija.) Včeraj je imelo učiteljstvo vseh Ljubljanskih ljudskih šol v mestni dvorani konferencijo. Predsednik c. kr. mestni šolski nadzornik g. prof. Levec imenoval je svojim namestnikom g. ravnatelja Hrovata in se je po pozdravu učiteljstvu z gorkimi besedami spominjal umrlega vladnega svetovalca J. Hočevarja, ki ima za razvoj kranjskega ljudskega šolstva velike zasluge. Potem v prostem jako zanimivem, čez uro trajajočem govoru poročal o stanju šolstva v Ljubljani. Splošni utis mu je bil dobrodejen. Pri obravnavi posameznih predmetov podajal je učiteljstvu mnogo vodil, iz katerih se more posneti, kako natančno on svojo nalogo ume in kako izkušen pedagog je. Ljubljansko učiteljstvo mora v istini ponosno biti nanj. Potem je mestni učitelj in nadzornik g. A. Žumer poročal o deških ročnih delih.

Najprvo je obravnaval pedagogičsko zgodovino gledé ročnih del. Potem je poročal o sedanjem stanju tega dela v posameznih državah, potem dokazoval važnost ročnega dela za vzgojo mladine in razpravljaj uravnavo Dunajskih šolskih delarn. Pri tem je razkazoval izdelke dečkov iz šolske delarne na II. mestni šoli. Jako zanimiva obravnava trajala je poldrugo uro. — Pri volitvah so se volili v knjižnični odbor gg. Kokalj (predsednik), Bele, Žumer, v stalni odbor pa gospodje Praprotnik, Tomšič, Valenta in Žumer. Gosp. predsednik je zborovanje končal s trikratnim „slava“ na presvetlega cesarja, na kar je učiteljstvo zapelo cesarsko himno. Na večer se je večina mestnega učiteljstva zbrala z g. nadzornikom vred pri kapljici vina pri Matijanu v Zgornji Šiški.

— (K zgradbi deželnega gledališča.) Deželni odbor razpolaga sedaj o dveh popolnem gotovih načrtih za deželno gledališče, ki se ima graditi na Cesarja Josipu trgu. Kogar ta načrta zanimata, ja lahko do 17. t. m. ogleda v deželnem dvorci v I. nadstropji na levo. V četrtek 18. julija snide se zopet enketa zvedencev in udeležencev, ki bode pretresala, če so načrti primerni našim razmeram.

— (V šolski delarni) na drugi mestni šoli na Cozovej cesti razstavljeni bodo jutri in v nedeljo izdelki dečkov, ki so se v ti delarni delali. Kogar stvar zanima, naj si jo ogleda.

— (Na večer pred godom sv. Cirila in Metoda) gorelo je okolu Celovca mnogo kresov. Z Goričice pri Celovci našteji so jih 23. V Spodnjem Roži gorelo je nad 30 kresov.

— (Mrknjenje lune.) Danes zvečer bode luna mrknila. Mrknjenje pričelo bode ob 8. uri 49 minut. Ob 9. uri 59 minut bode skoro pol lune zatemnjene, konec mraku bode ob 11. uri 10 minut.

— (Dirkalnemu društvu v Ljutomeru) podarilo je poljedelsko društvo na okrajnega za stopa prošnjo 200 gld. za dirko, ki se ima za domače konje prirediti na Cvenu. Cvensko dirkališče je konjerejem za vaje na razpolaganje.

— (Razpisano) je mesto glavnega davkarja v VIII., eventuavalno mesto kontrolorja pri glavni davkarji ali pa davkarja v IX. razredu, event. davčnega kontrolorja ali pa pristava na Kranjskem. Prošnje do 15. avgusta. — V Veliki Dolini razpisano je mesto nadučitelja z letno plačo 500 gld., priklado in prostim stanovanjem in mesto družega učitelja s 400 gld. na leto in stanovanjem. Prošnje v meseci dnij.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. julija. V ogerske delegacije plenarni seji dognalo se je popolno soglasje glede sklepov avstrijske in ogerske delegacije. Sklepi bodo se predložili Njegovemu velečastvu v potrjenje.

Dunaj 12. julija. (Avstrijske delegacije končna seja.) Ko se je rešila vrsta peticij, vsprejeli so se vsi prejšnji sklepi v tretjem branji. Kalnoky izrekel delegaciji priznanje in zahvalo cesarjevo na domoljubnem vkupnem delovanji in zahvalo vkupne vlade. Khevenhiller izrekel predsedniku Windischgrätzu zahvalo na previdnem vodstvu. Predsednik zahvali se zboru na priznanji, vkupni vladi na podpori in zaključni zasedanje s trikratnim „hoch!“ na cesarja, kateremu klicu se je delegacija nautušeno pridružila.

Kolonj 12. julija. „Kölnische“ piše, da cesarica cesarja pri potovanji na Angleško ne bode spremljala. Proti koncu septembra pa bode obiskala italijanski dvor v Monzi, potem pa s cesarjem potovala na Grško.

Razne vesti.

* (Vsa vas pogorela.) Iz Kasla se javlja: Vas Ubendorf na Vezri je 5. t. m. popolnem pogorela, le štiri precej osmojene hišice ostale so na pogorišču. Človek ni zgorel noben, a tem več upelil je ogenj govedine. Škoda je velika in tem večja, ker je malokateri kmet zavarovan.

* (Roparstvo v Srbiji.) Javna nevarnost v mnogih okrajih po Srbiji je dan na dan večja. Tako počastili so s posetom te dni drzni lopovi prav tik Kragujevaca stanujočega imovitega kupca Milana Badzakovića. Gospodar, kateri je bil s svojim sinom in njegovim učiteljem sam domá, ponudi nepovabljenim gostom 1000 cekinov. Mogočni roparji pa ne zmenivši se za lepo darilo ugrabijo sina ter pobegnejo z njim. Nesrečni oče pa mora

naslednji dan odkupiti sinka za 2000 cekinov. Po osvobodnji sinovem pak zbere oče urno 25 krepkih mož iz okolice ter jo udere za lopovi. Uspeh tega predrznega podjetja pa do danes še ni znan.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

10. julija.

Pri **Malté:** Auersperg iz Turna. — Strassoldo iz Gradca. — Berg z Dunaja. — pl. Guthmannsthal iz Gradca. — pl. Savinschegg iz Metlike. — pl. Langer iz Novega Mesta. — pl. Lenk iz Oreheka. — Schiehel iz Breitenava. Urbančič iz Polhovega Gradca. — Simon iz Maribora. — Horovic, Polacek, Weiss z Dunaja.

Pri **Sionu:** Schwegel z Dunaja. — Gelles z Dunaja. — Ostertag iz Sežane. — Vital, Dalle, Torrel, Freisinger iz Trsta. — de Roja iz Beljaka. — Deseppi iz Reke. — Wilde iz Gorice.

Pri **Avstrijskem cesarji:** Jezeršek iz Gorenjevasi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. julija	7. zjutraj	737.2 mm.	17.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.4 mm.	28.8° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	737.7 mm.	21.2° C	sl. jz.	jas.	
11. julija	7. zjutraj	738.9 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	738.1 mm.	31.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738.2 mm.	23.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 22.6° in 24.5°, za 3.7° in 5.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.95	gld. 84.40
Srebrna renta	84.90	84.40
Zlata renta	109.95	109.85
5% marcna renta	99.80	99.75
Akcije narodne banke	907.00	906.00
Kreditne akcije	303.00	303.00
London	119.20	119.20
Srebro	—	—
Napol.	9.45 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.25 1/2	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	133 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	173	25
Ogerska zlata renta 4%	100	05
Ogerska papirna renta 5%	95	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	122
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so mej boleznijo in ob smrti našega iskrenoljubljenega očeta, gospoda

FRANA KOVŠČE

skazali sočutje svoje, čč. gg. duhovnikom in učiteljem, vrli požarni brambi in vsem, ki so spremlili dražega pokojnika do groba, izrekajo najtoplejšo zahvalo

žalujoči ostali.

V Planini, dne 12. julija 1889.

(540)

Zahvala.

Podpisani se srčno zahvaljuje vsem prijateljem in znancem, vsem gospodom c. kr. sodnijskim in davkarskim uradnikom, c. kr. žandarmerijskim in finančnim postaji, slavnemu županstvu in starištvu, častitim gospodom oo. kapucinom iz sv. Križa in sploh vsem udeležencem, posebno pevskega društva Šturskemu, njega predsedniku in pevovodji in vsem gospodom pevcem, ki so mojo nepozabljivo in preljubljeno mater, gospo

JOZEFO BALLOGH

c. kr. poštarico v Ajdovščini,

dne 10. t. m. k večnemu počitku spremili, kakor tudi vsem onim, ki so mi ustno in pisмено ob tej nenadomestljivi izgubi svoje obžalovanje izrekli.

V Ajdovščini, dne 11. julija 1889.

(541)

Karol Ballogh,

c. kr. poštni in telegrafski ekspeditor.

V slovó!

Pri mojem odhodu iz Ljubljane, ki se mi je toliko priljubila, izrekam vsem pospeševalcem in prijateljem umetnosti **najpresrečnejšo zahvalo** za mnogo dokazov naklonjenosti, glede prijaznega vsprejema in mnogobrojnega obiska, zlasti pa vele-slavnim oblastvom, da so mi v vseh ozirih bila naklonjena, in cenjenim časnikom, ki so se posebno spominjali moje razstave. Ta čas bode mi ostal vedno v prijetnem spominu in prosim, da mi ohranite **prijazen spomin**, dokler se povrnem.

Z velespoštovanjem in udanostjo

Karol Gabrijel,
Meisel-a naslednik. (542)

Ženitbena ponudba.

Ljudski učitelj na deželi, 30 let star, lepe vnajnosti, dobrodušnega značaja, s stalnim letnim dohodkom 600 gld., želi z namenom oženiti se, pismeno seznaniti se z gospico ali tudi mlado vdovo brez otrok, ne čez 30 let staro, izobraženo, čedne podohe in dobrega srca ter z nekoliko premoženja. Prosi torej resnih ponudb s sliko, ter zagotavlja najstrožjo diskretnost. (516-3)
Pisma naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom „30 let“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu.

Ogljene kisline najbogatejša, najčistejša in najmočnejša alkalična slatina, izvrstna osvežilna pijača, — po skušnjah dobra pri kašljih, vratnih boleznih, zelo učinkovito pri mehurnem kataru.

Kraljevi vrelec
v Kostrevnici pri Rogateci.

Prodaja se v največ prodajalnicah mineralnih vod in specijalskega blaga ter delikates in se dobiva po slatinskem ravnanstvu v Kostrevnici. Pošta Slatina pri Rogateci.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza Wagner-ja na Turjaškem trgu. (5)

Hiša na prodaj.

Iz proste roke takoj prodam v malem mestu na Gorenjskem hišo, ki ima lep razgled. Več se poizve pri lastniku samem: „Poste restante Radovljica št. 39, Gorenjsko“. (531-2)

Št. 876.

(537)

Natečaj.

Razno popraviljanje, oziroma novo zidanje pri župnijski hiši in cerkvi v Hrušici oddalo se bode pri

minuendo licitaciji,

katera bode dne 22. julija t. l. ob 9. uri zjutraj v občinskem uradu Podgradskem, onemu, ki bode najugodnejšo ponudbo predložil.

Vsa dela vkup cenjena so na 2294 gld. 12 kr.

Natančnejši pogoji so na ogled pri županstvu v Podgradu (Istra).

Županstvo Podgradske občine,
dne 7. julija 1889.

Naznanilo.

Podpisani si usoja naznanjati slav. občinstvu, da od srede 10. julija dalje ne prodaja več mesa mladih telc v „Šolskem drevo-redu“, temveč v mestnih mesnicah, poleg mesarskega mostu, ter se najtopleje priporoča za prav mnogobrojno obiskovanje.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Ocvirk, mesar.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-15)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH,** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. **IVANU LUCKMANN-U.**

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolodci, mokri, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.
Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger. Cautani, Ure so dokazali, da ima ogljenokisliti najučinkovitejšo moč pri sečnokislinskih in žolčnih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejšo učinke Radenske kisla vode.
Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokovi in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopalnice Radensko
Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokri, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.
Stanovalec po ceni.
Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: kopalnice Radence blizu Ljutomeru.

Radenska kisla voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne zamjenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislini vodami, katere imajo navadno le presto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264-13)

Zaloga Radenske kisla vode pri F. Plautz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Privatni spodnji gimnazij

v Gradci

(kateremu je c. k. ministerstvo dalo pravico javnosti za I. razred) s pripravljalnimi razredom za srednje šole.

Preskušeni penzionat za 30 gojencev.

Imejitelj in voditelj:

Fran Scholz,

Gradec.

preskušeni gimnazijski učitelj.

C. kr. priv. kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217-36)

komercialnega litega blaga, peči v velikej izbi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in oplešanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mekal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, skrpcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Na cesarja Josipa trgu.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

(513-5)

PANOPTIKUM in MUZEJ.

Samo še do nedelje

14. t. m. odprto!

Samo še do nedelje
14. t. m. odprto.

V nedeljo 14. t. m. zadnji dan.

Znižana ustopnina:

Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddelke brez vsacega doplačila samo 20 kr., za vojake do narednika 10 kr.

Zakupni in zalagalni razglas

za zagotovljenje za dobo od 1. septembra 1889 do 31. avgusta 1890.

Zakupna obravnava bode																		Zraven izkazana dnevna potreščina predmetov za krmo znaša celoletno						Varščina						Opazka
dne	v postaji in v uradu	za zakupno postajo	za čas		za naslednje vojaške preskrbovalne potreščine										sena		slame za steljo		slame za postelje		trdih drv		premoga		olja za svečavo in stenja (tohta)					
					vsak dan		4mesč.		po leti (l.) po zimi (z.)	trdih drv à 423 kg.	premoga	olja za svečavo in stenja (tohta)																		
			sena	slame z. stelj.	slame za postelje	kv	m³	kv					kg	kv	goldinarjev															
			od	do	3400	4500	5600	1700					gramov	porcij	kv	kv	kg	kv	goldinarjev											
I. Za posadkine čete, zavode, osamljene in deželnoobrambovske vojskine oddelke.																														
— — — 36 448 — — — 6 — 221 — 30 250 — — 2																														
— — — — — l. — 170 — — — — — 180 —																														
— 4 — 4 22 z. 6 — — 65 25 10 3 15 20 — —																														
— — — — 60 — — — — — — — — — —																														
II. Za k vojaškim vajam poklicane dopustnike, rezerviste, nadomestne rezerviste in deželne brambove.																														
— — — — 60 — — — — — — — — — —																														
III. Za prehode (marše).																														
po lit. A—c itd. zvezka o pogojih, točka IV.																														

22. julija 1889	Pulj, pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu	Pulj	1. sept.	1. jan.	31. avgusta 1890																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
-----------------	---	------	----------	---------	------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Pogoji:

1. Obravnava se bode vršila z vsprejemanjem samo pismenih ponudb. Podjetniki, ki vojaški upravi neso znani, morajo se o svoji solidnosti in zalagalnej zmožnosti v obsegu ponujene množine skazati s spričevalom politične oblasti prve instance, če pa imajo firmo s spričevalom trgovske in obrtne zbornice, katerej pripadajo. To spričevalo pa mora vendar biti novejšega datuma (ne čez 2 meseca staro) in mora na prošnjo stranke vsaj v dan pred obravnavo priti potom političnega oblastva oziroma imenovane zbornice c. kr. vojaškemu preskrbovalnemu magacinu v Pulji. Nasledki kakeršne morebitne zamude zadevajo v vseh slučajih le stranko.

2. Pismene ponudbe morajo doiti pri obravnavni komisiji vsaj do 11. ure dopoludne določenega dne za obravnavo za dotično postajo. Na poznejše ali pa v brzojavni obliki došle ponudbe se ne bode oziralo. Ko bi v kakej ponudbi cenin nastavek v številkah se ne ujemal s ceninim nastavkom v pismenih, zmatral se bode v pismenih navedeni za pravi.

3. Natančnejši pogoji se lahko vsak dan od 8. do 12. ure dopoludne in od 2. do 6. ure popoldne pri vojaškem preskrbovalnem magacinu v Pulji ogledajo, kjer leži za zakupno obravnavo in pogodbeni kup v dveh jednako se glasečih listinah napravljeni zvezek o pogojih ddo. Pulj 1. julija 1889, od katerega se dobe izvodi proti plačilu 4 kr. za polo, na željo tudi po pošti.

4. Ponudbe za oddajo potrebščin za vojaške prehode (marše) se imajo staviti v zmislu točke IV. zvezka o pogojih.

5. Preskrbovalni predmeti oddajali se bodo v zgoraj imenovanih postajah.

6. Ponudniki se odreko glede izjave vojne uprave o sprejetju ponudb spolnenju v § 862 občnega državlanskega zakona, potem v članih 318 in 319 avstrijskega in v § 314 in 315 ogerskega trgovskega zakona določenih obrokov o izjavi sprejetja obljube ali ponudbe.

7. Oddajni obroki so sledeči:
pri furaži 10dnevni in pri servici 15dnevni.

8. Skupne ponudbe se dopuščajo le po članu XVII. zvezka o zakupninskih pogojih. Če ponudnik stavi ponudbo skupno, mora se v ponudbi izrecno to povedati, sicer se ne zmatra za skupno.

9. V ponudbah je izrecno povedati, da ponudba velja za zvezano seno, slamo za steljo in postelje.

10. Ugodnosti vojaške železniške tarife za prevažanje ne veljajo za ponudnika.

11. Vojaška uprava si pridržuje pravico, da sme oddati kake morebitne razpoložive zaloge mej pogodbeno dobo.

12. Nadalje se bodo vsprejemale pri obravnavni komisiji v zgoraj po-vedanem prostoru tudi ponudbe za zalaganje

74000 kilogramov sena, mej tem 5800 kg. stlačenega sena,
24800 " slame za steljo,
137400 " slame za postelje,
2700 kubičnih metrov trdih } nacepljenih drv
100 " " mehkih }

2400 meterskih centov premoga za postajo Pulj.

Od zalaganja je izključen Siveriški premog.

Množine so po tem, kakor dopuščajo prostori shranišč, doposlati v sledečih obrokih franko shranišče preskrbovalnega magacina v Pulji in sicer:

29000 kilogramov sena
6000 " slame za steljo } do 20. avgusta 1889,
49800 " slame za postelje }
25000 " sena, mej tem 5800 kg. stlač. sena } do
6000 " slame za steljo } 30. sept.
43800 " slame za postelje } 1889,
1000 kubičnih metrov trdih drv
100 " " mehkih " }
20000 kilogramov sena } do 20. decembra 1889,
6000 " slame za steljo }
6800 " slame za steljo } do 28. februarja 1890,
43800 " slame za postelje }
1700 kubičnih metrov trdih drv do 30. aprila 1890.

Po 460 meterskih centov premoga do konca januarja, februarja in marca 1890.

340 meterskih centov premoga do konca aprila, maja in avgusta 1890.

V ponudbah za zalaganje sena in slame se ima izrecno povedati, ali se ponudba glasi za stlačeno ali nestlačeno seno.

Pri premogu mora se še navesti nazvanje, premogovnik in krajevna lega. Ako premogova kurivna vrednost ni znana, mora podjetnik semkaj poslati prošnjo, da se odredi kemična analiza.

Ponudnikom je dano na prosto voljo, če hočejo ponuditi vse vrste in cele množine, ali le posamične vrste ali večje ali manjše delne množine; ponudnik več predmetov si mora dati dovoliti, če se vsprejmejo le nekateri predmeti.

13. Na ponudbe, ki obsežajo krajšo zavezanost, nego 14 dnij, se ne bode oziralo.

14. Vsak ponudnik se v ponudbi izrecno izjavi, da se podvrže določbam za gorenje obravnavo pripravljenega zvezka o pogojih z dne 1. julija 1889. pri čemer se posebno naglašja, da je zlasti rezervno zalogo sena za Vodnjan imeti celo v stlačenem stanju.

50 kr.
kolek

Ponudbeni formular.

Jaz podpisani, stanujoč v _____ okraja _____
izjavim s sedajno ponudbo vsled razpisa ddo. Pulj dne 1. julija 1889, da prevzamem oddajo preskrbovalne potreščine za postajo _____
uštevisi potreščine za k vojaškim vajam poklicanih dopustnikov, rezervistov, nadomestnih rezervistov in deželnih brambovcev za naslednje cene in sicer:
za 1 porcijo sena à 5600 gramov _____ kr., reci!
" 1 " slame za steljo à 1700 gramov _____ " "
" 1 m. cent slame za postelje _____ gld. _____ " "
" 1 " premoga (povedati se mora vrsta) _____ " "
" 1 kilogram olja za svečavo s stenjem _____ " "

in se hočem točno držati meni znanih pogojev, nahajajočih se v za to podjetje napravljenem zvezku o pogojih ddo Pulj dne 1. julija 1889 in jamčim za to ponudbo ne le s položeno varščino _____ gld., obstoječo iz _____

temveč tudi z vsem premakljivim in nepremakljivim imenjem. Nadalje se zavežujem za slučaj, da dobim zalaganje v 14 dneh po dob-ljenem uradnem obveščeni varščino dopolniti na 10% kavcijo in dajem vojnej

PULJ, dne 1. julija 1889.

upravi pravico, ko bi to opustil, da to dopolnitev izvede s pridržanjem za-kupnega zasluzka.

Sicer se podvržem, poleg v razglasu navedenih pogojev tudi onim po-gojem, ki se nahajajo v za razpisano obravnavo pripravljenem zvezku o po-gojih in se odrekam v § 862 občnega državlanskega zakonika, potem v članih 318 in 319 avstrijskega in 314 in 315 ogerskega trgovskega zakona določenih obrokov za vsprejetje.

Preskrbovanje prehodov (maršev) prevzamem po lit. A—c.

Datum _____

N. N.
stanujoč v N.

Ponudba naj se lapečati in na vnani strani pristavi: "Ponudba vsled razgla-sa z dne 1. julija 1889 za obravnavo z dne 22. julija 1889."
V ponudbah naj se varščina specializuje.

(534)

Upravna komisija c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.